

'ಗೌತಮ'ನಾದ ಧನ್ವಂತರಿ

ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ 1996ರಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಡಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿ ಸಹಕಾರ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು ರಂಗನಾಥಯ್ಯ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕುವೆಂಪುನಗರದಲ್ಲಿ 'ಧನ್ವಂತರಿ' ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಶುರು ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಆಗಿನ ಷೇರುದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ 100.

ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಧನ್ವಂತರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ 'ಗೌತಮ ಸಹಕಾರ ಆಸ್ಪತ್ರೆ' ಎಂದು ಮರು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಕಾಂತ್ ಅವರು ಈಗಿನ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ. ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಾದ ರಂಗನಾಥಯ್ಯ ಅವರು ಗೌರವ ಅಧ್ಯಕ್ಷ. 13 ಜನ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಸದ್ಯ 600 ಷೇರುದಾರರ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಈ ಸಂಘವು ಹೊಂದಿದೆ. ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿ ನೇಮಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರಿನ ಶ್ರೀರಾಂಪುರದಲ್ಲಿ ಸಂಘವು ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡ ಹೊಂದಿದೆ. ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಈ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಐಸಿಯು, ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಠಡಿ, ಹೊರರೋಗಿಗಳ ವಿಭಾಗ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಬಡವರಿಗೆ ಸೇವೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾಲ್ವರು ವೈದ್ಯರು, ಆರು ಮಂದಿ ನರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತಜ್ಞ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

'ಸಂಘ ನೋಂದಾಯಿಸಿ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಮಾಲೀಕರು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ತೆರವುಗೊಳಿಸಲು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಏಳಿಂಟು ವರ್ಷ ಕಟ್ಟಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಜಾಗವೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿಯೇ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಸೇವೆಯೇ ನಮ್ಮ ಗುರಿ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ರಂಗನಾಥಯ್ಯ.

■ ಕೆ. ಓಂಕಾರ ಮೂರ್ತಿ

ಕುಂಬಳೆ ಸಹಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೊಸೈಟಿಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ರತ್ನಾಕರ್ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಕೂಡ ಪದನಾಭ ಮಾಸ್ಟರ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿದೆ. 'ಕೊರೋನಾ ವೈರಸ್ ಹರಡುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕವು ಕಾಸರಗೋಡಿನಲ್ಲಿ ಗಡಿಗಳನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿತು. ರಸ್ತೆಗೆ ಮಣ್ಣು ಸುರಿಯಲಾಯಿತು. ಆಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸ್ ಗಳ ಓಡಾಟಕ್ಕೆ ರಸ್ತೆಗಳೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಕಾಸರಗೋಡು, ಕುಂಬಳೆ ಪ್ರದೇಶದ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳೂರಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ರೋಗಿಗಳು ಕುಂಬಳೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾಸರಗೋಡು ಜಿಲ್ಲಾ ಸಹಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ದಾಖಲಾದರು. 50 ಬೆಡ್‌ಗಳ ಈ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸೂತಿ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ತಜ್ಞರಿದ್ದಾರೆ. ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ 321 ಹೆರಿಗೆಗಳು ಈ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಜನರ ಪರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಈ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು, ಅನಿವಾರ್ಯ ಸಂದರ್ಭಗಳ ದುರ್ಲಭ ಪಡೆದು ಜನರ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆಸರೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಕಾಸರಗೋಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಇ.ಕೆ. ನಯನಾರ್ ಸ್ಮಾರಕ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೂ ಇದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಜನರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಮಂಗಳೂರಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಡಯಾಲಿಸಿಸ್‌ಗಾಗಿ ತೆರಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ರೋಗಿಗಳು ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ

ಸ್ವಾರ್ಥ ರಾಜಕಾರಣವೇ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಮೂಲ

ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಜನರು ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೇ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವಿದೆ ಎಂದೋ, ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದೋ ಜನರು ಖಾಸಗಿಯತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡುವ ಬದಲು, ಸರ್ಕಾರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸುವ, ಆಗಹಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಬದಲಾಗಿ, ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ, ಕೈಬಿಡುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸದೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಸಹಕಾರಿ ಮಾದರಿಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ನೆರವಾಗಬಲ್ಲವು. ಆದರೆ ಅದು ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಏಕತೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಃ, ಸ್ವಾರ್ಥ ರಾಜಕಾರಣ ಇದ್ದಾಗ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರವು ಜಿಡಿಪಿಯ ಶೇ.6ರಿಂದ 10ರಷ್ಟು ಮೊತ್ತವನ್ನು ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. 2025ರ ವೇಳೆಗೆ ಜಿಡಿಪಿಯ ಶೇ. 2.5ರಷ್ಟನ್ನು ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಅನುಮಾನ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಜಿಡಿಪಿಯಶೇ 0.9ರಷ್ಟು ಮೊತ್ತವಷ್ಟೇ ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲನೆಯ ಆದ್ಯತೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಆದ್ಯತೆ ಸಹಕಾರಿ ಮಾದರಿಗೆ. ಮೂರನೇ ಆದ್ಯತೆ ಖಾಸಗಿ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಆದ್ಯತೆಯಷ್ಟೇ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಮಾದರಿಯ ಭಾರೀ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಆದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಆದ್ಯತೆಗಳಂತೂ ಜನರ ಪರವಾಗಿ ಇಲ್ಲ.

ಯಶಸ್ವಿನಿಯಂತಹ ವಿಮಾ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಸುರಿಯುವ ಬದಲಾಗಿ, ಅದೇ ಹಣವನ್ನು ನೀಡಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ಪುನಶ್ಚೇತನ ಮಾಡಬಾರದು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ಕಾರದ ಇಂಗೆತ ಏನು ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಅಡಗಿದೆ ಅಲ್ಲವೇ?

■ ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕಕ್ಕಿಲ್ಲಾಯ, ಖ್ಯಾತ ವೈದ್ಯರು